

«Το έλεός Σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τα ημέρας της ζωής μου»

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς,
Αδελφοί Συμπρεσβύτεροι και Διάκονοι,
Εντιμότατοι Άρχοντες,
Φωτόμορφα τέκνα της Εκκλησίας των Αθηνών, αδελφοί και φίλοι,
συμπατριώτες της γενέτειράς μου Αιτωλοακαρνανίας που σήμερα
κατακλύσατε αυτόν τον Πανίερο Ναό τιμώντας με, με την παρουσία
σας,

Ο ψαλμικός στίχος του Προφητάνακτος Δαβίδ, «Το έλεός Σου, Κύριε,
καταδιώξει με πάσας τα ημέρας της ζωής μου», πλημμυρίζει δοξολογικά
τα μύχια της υπάρξεώς μου αυτή την ώρα.

Ο Θεός φανερώθηκε ως ευεργέτης στη ζωή μου. Το έλεός Του με
καταδίωκε παιδιόθεν. Σε κάθε μου βήμα. Στα εύκολα και στα δύσκολα..

Δοξολογικά και ευχαριστιακά κηρύττω την προς εμέ έκφραση της
φιλανθρωπίας και της αγάπης Του αυτή την Ιερή στιγμή. Τα λόγια δεν
μπορούν να περιγράψουν την ευγνωμωσύνη μου.

«Ύμνος άπας ηττάται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τω πλήθει των πολλών
οικτιρμών σου, ισαρίθμους γαρ τη ψάμμω ωδάς, αν προσφέρωμέν σοι,
Βασιλεύ άγιε, ουδέν τελούμεν άξιον, ων δέδωκάς μοι», για να
εκφρασθώ μέσα από τους στίχους των Χαιρετισμών της Θεοτόκου
αποστρέφοντας τον λόγο προς τον Υιό της και Θεό μου.

Είναι αυτό το έλεος και η φιλανθρωπία του Τριαδικού Θεού, του
Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, της Μίας, Αγίας, και
Ζωαρχικής Τριάδος, το Μέγα Μυστήριο της Θεότητας αλλά και της
σχέσεως με τον άνθρωπο όπως αποκαλύφθηκε εν τη πίστη στην
ιστορική και θεολογική ταυτόχρονα πορεία του ανθρώπου. Αυτή η
συνάντηση και πορεία πραγματοποιείται πρωτίστως στην Ευχαριστιακή
συνάθροιση της Εκκλησίας, στο «τα Σας εκ των Σων», στον διάλογο του

ανθρώπου για την απόκτηση ζωής αθανάτου. Και Εκείνος μερίζεται και διαμελίζεται εις βρώσιν και πόσιν προσφέροντας αιώνια ζωή και νίκη επί του θανάτου.

Τα λόγια αυτά δεν είναι δικά μου. Είναι ο δικός σας λόγος Μακαριώτατε. Διδακτικός και επίκαιρος. Όλα ξεκινούν από την Αγία Τράπεζα στη ζωή της Εκκλησίας. Η Θεία Ευχαριστία μας δείχνει και αποτυπώνει την αποκεκαλυμμένη σώζουσα Αλήθεια, τις βάσεις και το οικοδόμημα το σώματος του Χριστού, αφού Εκκλησία είναι το μυστικό σώμα του Χριστού παρατεινόμενο εις τους αιώνες.

Σήμερα ταπεινά και ευλαβικά δια των Τιμίων χειρών σας παρακαλούμε το Άγιο Πνεύμα να ευλογήσει την ελαχιστότητα μου. Το Πανάγιο Πνεύμα, η ζωοποιός και αγιαστική δύναμις του Θεού, Αυτό ζωοποιεί, αγιάζει, φωτίζει, και κατευθύνει το πηδάλιο της Εκκλησίας του Χριστού, διότι όπου θέλει πνει και την φωνήν αυτού ακούομεν.

Είναι ο Παράκλητος Θεός ο οποίος όλον συγκροτεί τον θεσμό της Εκκλησίας παραμένει ο ίδιος Θεός ο οποίος φώτισε τους αγραμμάτους μαθητές και δι αυτών πάσα την Οικουμένη. Ο ίδιος Παράκλητος ο οποίος ενδυνάμωσε τους Αποστολικούς Πατέρες, τους Καππαδόκες Πατέρες, τον Μέγα Αθανάσιο και τον Άγιο Κύριλλο, τον ιερό Χρυσόστομο, Γρηγόριο τον Παλαμά, Νεκτάριο Πενταπόλεως, Καλλίνικο Εδέσσης και όλους τους Αγίους Ιεράρχες στην Μία και χωρίς διακοπή έως σήμερα αλυσίδα της Αποστολικής διαδοχής.

Ως συνεχιστής και εσείς Μακαριώτατε, και οι συλλειτουργοί σας Άγιοι Αρχιερείς, αυτής της Αποστολικής Διαδοχής, διά των αγίων και τιμίων Χειρών σας επί της κεφαλής μου αυτό το ίδιο Άγιο Πνεύμα θα επικαλεσθείτε για να κατασταθώ Επίσκοπος της Εκκλησίας του Χριστού.

Το έλεος του Θεού κατά ένα ανερμήνευτο δι' εμέ τρόπο οδήγησε τα βήματά μου σήμερα ενώπιον των βαθμίδων και του Ιερού Θυσιαστηρίου του Ιερού τούτου και ουρανοσκέπαστου Μητροπολιτικού Ναού της

πόλεως των Αθηνών. Ομολογώ την Χάριν. Κηρύττω την άμετρον ευεργεσίαν και την έκφραση της Θείας Αγάπης προς την ταπεινότητά μου.

Ευχαριστώ Σε, Κύριε. Ευχαριστώ Σε, Άγιε. Ευχαριστώ Σε, Δέσποτα.

Μετά Θεόν, η ευχαριστιακή μου αναφορά στρέφεται προς το Σεπτό Πρόσωπο του Προκαθημένου της Αποστολικής Εκκλησίας της Ελλάδος.

Μακαριώτατε, μετά Θεόν είσθε ο ευεργέτης μου. Προ οκτώ μηνών με εντάξατε στον ιερό Κλήρο της ιεράς Αρχιεπισκοπής. Με διορίσατε στην ενορία του Αγίου Αντωνίου Άνω Πατησίων. Με ανεβάσατε στο Βήμα του Αποστόλου Παύλου και προ ολίγων ημερών με προεκρίνατε για την θέση του Βοηθού Επισκόπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής. Έκφραση Πατρικής αγάπης και εύνοιας. Ενθυμούμαι όταν εισήλθα στην αίθουσα της Ιεράς Συνόδου ασπαζόμενος τα Αρχιεπισκοπικά Σας χέρια μου είπατε «Ξαφνιάστηκες;», και σας απάντησα «Μάλιστα, Μακαριώτατε, ως βιαία πνοή του Παρακλήτου ήχησε η ώρα της εκλογής μου».

Σας ευχαριστώ εκ των εσωτάτων μυχίων της υπάρξεώς μου. Με πνεύμα ταπεινώσεως, υπακοής, σεβασμού, και αφοσιώσεως θα μαθητεύσω ως γνήσιος μαθητής πλησίον σας για να δεχθώ στην εκκλησιαστική διακονία μου την πολύτιμη εμπειρία σας, την σοφία, την σύνεση, την ελευθερία της αγάπης, την πραότητα, την θυσιαστική εργασία στον αγρό της Εκκλησίας. Θα ηχεί πάντοτε στα αυτιά μου ο Κυριακός λόγος «Τέκνον, ύπαγε εργάζου εν τω αμπελώνι μου», δίνοντάς μου την δυνατότητα να γευτώ «βότρυν τον πέπυρον» εκ της αμπέλου της Αγίας Εκκλησίας.

Ευγνωμοσύνη εκφράζω ασπαζόμενας τας χείρας των Αρχιερέων της Εκκλησίας της Ελλάδος εκζητώντας τις ευχές τους για τη νέα διακονία μου στην Εκκλησία. Στην πορεία μου έως σήμερα ο Θεός παρουσίασε ανθρώπους οι οποίοι με στήριξαν και ενουθέτησαν πνευματικά στο εκκλησιαστικό ήθος και στον τρόπο ζωής της Εκκλησίας.

Εκ μέσης καρδίας ευχαριστώ για τις πολύτιμες ευχές και συμβουλές που έδωσαν στην ελαχιστότητά μου η Αυτού Θειότητας Παναγιώτατης Οικουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος και ο Μακαριώτατος Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ. κ. Θεόδωρος Β.

Μνημονεύω εν πρώτοις των δύο μακαριστών Μητροπολιτών Αιτωλίας και Ακαρνανίας κυρού Θεοκλήτου Αβραντινή, του αρχοντικού και μεγαλοπρεπή, εκ των τιμίων χειρών του οποίου έλαβα τον πρώτο και δεύτερο βαθμό της ιερωσύνης, και κυρού Κοσμά με τον οποίο η πνευματική μας συναναστροφή ξεκίνησε από την προεφηβική ηλικία όταν στο ιερό Επιτραχήλιο τού τότε Ιεροκήρυκος Κοσμά. Του κατέθετα τους λογισμούς, τις σκέψεις, τα λάθη, για να δεχθώ ως αύρα εωθινή τις πνευματικές του συμβουλές και την πνευματική καθοδήγηση. Έλαβα εκ των χειρών του το οφφίκιο του Αρχιμανδρίτου και της Πνευματικής Πατρότητας, τον διορισμό του Γενικού Αρχιερατικού και Πρωτοσυγγέλλου. Τον δηκόνησα με εκκλησιαστικό φρόνημα, αυταπάρνηση, και πλήρη υπακοή.

Στην διακονία μου ως άλλος Ιωνάς έπεφτα στην τρικυμισμένη θάλασσα των δυσκολιών και περιπετειών της διοικήσεως με ένα και μόνο σκοπό: ο γέροντάς μου να μην στεναχωρείται. Έχω την ευχή του. Χαίρει σήμερα με την χαρά της ημέρας. Χρέος για την διακονία μου εκεί, οφείλω ένα ευχαριστώ γι όλους: τον νυν Μητροπολίτη, τον κλήρο, τον λαό, τους συνεργάτες της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, τον νομικό σύμβουλο και τους διευθυντές των ιδρυμάτων καθώς και τα πνευματικά παιδιά του κυρού Κοσμά τα οποία είναι και δικά μου πνευματικά αδέλφια.

Αξιοχρέως και ευγνωμόνως καταθέτω τον σεβασμό και την ευχαριστία προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ.Ιερόθεο, ο οποίος γιά σχεδόν έναν χρόνο διετέλεσε τοποτηρητής της Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας με βοήθησε με την απόλυτη εμπιστοσύνη που με περιέλαβε και αυξάνοντας τις αρμοδιότητές μου. Με βοήθησε και με την διοικητική εμπειρία του, την φιλοκαλική σκέψη

και το ασκητικό φρόνημα που τον διακρίνει, με τις εμπειρίες από την συναναστροφή του με συγχρόνους Αγίους. Άλλωστε πάντοτε από φοιτητής τα κηρύγματά του, τα βιβλία και τα άρθρα του, αποτελούσαν δι' εμέ παρηγορητικό στήριγμα θεολογικής κατάρτισης και εντρύφημα πνευματικό.

Ευγνωμοσύνη χρωστώ στους κατά σάρκα γονείς μου. Την αείμνηστη μητέρα μου που η ευχή της πάντα με ακολουθεί και με στηρίζει και γνωρίζω πως από εκεί ψηλά ευφραίνεται η ψυχή της σήμερα και στον πατέρα μου που βρίσκεται εδώ με τα αδέλφια μου και μοιράζονται την χαρά και τις ευλογίες του Θεού στη ζωή μου.

Χρέος ιερό επιτάσσει να αναφερθώ στους σεβαστούς μου καθηγητές και διδασκάλους όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης. Στους καθηγητές της τότε Ανωτέρας και νυν Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Σχολής Αθηνών και στο πρόσωπο του τότε σχολάρχου Κοσμά Γεωργίου.

Με το αυτό πνεύμα αναφέρομαι και στους καθηγητές της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με ξεχωριστή αναφορά στον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ.Χρυσόστομο. Μνημονεύω επίσης τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κρήνης κ. Κύριλλο μαζί με τους Εμμανουήλ Καραγιωργούδη, Ιωάννη Παναγιωτόπουλο, Έλενα Γιαννακοπούλου και Νόνα Παπαδημητρίου από την περίοδο των μεταπτυχιακών σπουδών στο τμήμα Κοινωνικής Θεολογίας Αθηνών στον τομέα της Εκκλησιαστικής Ιστορίας. Οι καθηγητές μου δεν μου έδωσαν μόνο το ευ ζην αλλά στάθηκαν η αφορμή να είναι με συμμαθητές που σήμερα χαίρονται με την χαρά μου όπως ο Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Παντελεήμων και Χονγκ Κονγκ κ. Νεκτάριος.

Στους δασκάλους μου οφείλω να ευχαριστήσω και τον Μητροπολίτη Θερμοπυλών κ. Ιωάννη Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Πεντέλης ο οποίος όχι μόνο υπήρξε καθηγητής μου αλλά και φιλόστοργος πατέρας και σύμβουλος που με αγάπη και καλοσύνη με φιλοξενεί στην Ιερά Μονή Πεντέλης. Όλοι οι Πατέρες εκεί αποτελούν στήριγμα πνευματικό και φωτεινά παραδείγματα μοναστικής και ιερατικής ζωής.

Μακαριώτατε, με τις δικές ευλογίες ιδρύθηκε το Ίδρυμα Επιμόρφωσης Κληρικών αποδεικνύοντας την αγωνία σας για την κατάρτηση του εφημεριακού κλήρου. Ευχαριστώ τον Σεβ. Μητροπολίτη Ιλίου κ. Αθηναγόρα και τον διευθυντή π. Θεολόγο Αλεξανδράκη διότι με εντάξανε ως εκπαιδευτή των σεμιναρίων επιμόρφωσης καθώς και το προσωπικό του ιδρύματος.

Ο τίτλος με τον οποίο με εξελέξατε Μακαριώτατε είναι της πάλαι ποτέ Επισκοπής Ταλαντίου. Αμέσως, έρχεται η ευγνωμοσύνη μου στο πρόσωπο του Σεβ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών ο οποίος παρεχώρησε τίτλο Επισκοπής του αποδεικνύοντας έμπρακτα την φιλαδελφία και την αγάπη του προς εμέ.

Εγκαρδίως ευχαριστώ τον Σεβ. Μητροπολίτη Πατρών κ. Χρυσόστομο ο οποίος επί σειρά ετών μου επιδεικνύει φιλοστοργία και αγάπη και τιμή υπερβαλλόντως. Εκ μέσης καρδιάς ευχαριστώ τους Σεβ. Μητροπολίτες Σάμου και Ικαρίας κ. Ευσεβίο, Σύρου κ. Δωρόθεο, Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο, Παροναξίας κ. Καλλινίκο, Θηβών κ. Γεώργιο, Κηφίσιας κ. Κύριλλο, Πρεβέζης κ. Χρυσόστομο, Ιερισσού κ. Θεόκλητο, Φωκίδος κ. Θεόκτιστο, και Νέας Ιωνίας Γαβριήλ.

Ειδική μνεία και ευχαριστίες στους βουλευτές, περιφερειάρχη και δημάρχους για την συνεργασία μας στο παρελθόν αλλά και για την παρουσία τους σήμερα στις χαρές μου και στον εξ Αग्रινίου ορμώμενο Διευθυντή Γραφείου Τύπου της Συνόδου κ. Βασιλείου.

Μνημονεύω υπερ υγείας και σωτηρίας όλους τους ανθρώπους που με κόπο και ιδίοις εξόδοις και με τα λεωφορεία προσήλθαν από την γενετειρά μου.

Ξεχωριστά ευχαριστώ τους πρωτοσύγκελους των Ιερών Μητροπόλεων Σάμου, Πατρών, Εδέσσης, και Ελασσόνης για την συμπόρευση και οφειλετικώς αναφέρομαι στο Περιβόλι της Παναγίας και επικαλούμαι τις ευχές των Αγίων Καθηγουμένων των Μοναστικών Κοινοτήτων του

Αθω και του παρισταμένου Ηγουμένου της Μονής Εσφιγμένου Γεροντος Βαρθολομαίου. Με βαθύτατο σεβασμό αναφέρομαι στον Πανοσιολογιότατο Καθηγούμενο και της Ιεράς Μονής Οσίου Δαβίδ Γέροντος Γαβριήλ για την πνευματική ανάπαυση που μου προσφέρει. Μνεία ποιώ για τις ενορίες που διηκόνησα ως Εφημέριος. Ιδιαίτερως δε αναφέρομαι στην Ενορία Αγίου Αντωνίου Άνω Πατησίων και στους συν εφημερίους μου π. Χρυσόστομο Πρασινάκη και π. Σταύρο Λινό, τα μέλη του εκκλησιαστικού συμβουλίου, τους εθελοντές και όλους τους ενορίτες για την αγάπη που με περιέλαβαν. Μνημονεύω των αδελφών και φίλων π. Χριστόδουλο Τριλίβα Γεν. Αρχιερατικό Επίτροπο Ιθάκης, τον π. Κωνσταντίνο Κρυπωτόν, Αρχιερατικό Επίτροπο Μονεμβασίας, και τους Πανοσιολογιωτάτους Αρχιμανδρίτες Αναστάσιο, Νεκτάριο, Μακάριο και Ιωσήφ. Τις οικογένειες των αδελφών ιερέων π. Ανδρέα Καππέ, Ιωάννη Λουκά και τους διακόνους Στεφανο και Αμβρόσιο.

Στην προσκομιδή μου πάντοτε μνημονεύω με ευγνωμοσύνη τους μακαριστούς Επιφάνιο Θεοδωρόπουλο, του οποίου όνομα έλαβα κατά την μοναχική μου κουρά και γέροντα Ανανία Κουστίνη για την πολύτιμη αγάπη και καθοδήγηση του.

Τέλος, θα αναφερθώ στους δύο επιστήθιους φίλους και αγαπημένους αδελφούς Σεβ. Μητροπολίτη Σιγκαπούρης κ. Κωνσταντίνο και τον Πανοσιολογιότατο Ηγούμενο της Ιερας Μονής Βαρσών Μελχισεδέκ Γαλάνη για την συναντίληψη, την συμπόρευση και συσταύρωση των καθημερινών αγώνων.

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Ευχηθείτε θερμά ώστε ποτέ να μην είμαι ανάξιος του αποστολικού χαρίσματος της Αρχιερωσύνης που σήμερα μου εμπιστεύεστε. Δια τούτο εκζητώ και τις πρεσβείες την Υπερευλογημένης Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, του προστάτη μου Αγίου Επιφανίου ώστε το ιερό Ωμοφόριο το οποίο τα τίμια χέρια σας θα μου φορέσουν, όταν έρθει η

ευλογημένη εκείνη ώρα να το παραδώσω όπως το έλαβα, λευκό και καθαρό νωτισμένο με τα δάκρυα της θυσιαστικής μου διακονίας.

“Πηλός είμι, χρήζω τεχνίτου

Γενού μοι τεχνίτης,

Ο τη σοφία τη ση τεχνουργήσας τα πάντα,

και χρηστόν σου σκεύος απαρτίσον με.” Αγίου Νεοφύτου του

Εγκλείστου